

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2018/2022.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.III.38.043/2021/11. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Kúria Kfv.III.38.043/2021/11. számú ítélete, valamint az ennek alapjául szolgáló Fővárosi Törvényszék 111.K.701.637/2021/54. számú ítélete és Budapest Főváros Kormányhivatala BP/1004/00092-18/2020. számú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mert azok véleménye szerint sértik az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, VI. cikk (1)-(2) bekezdését, XIII. cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [2] 1.1. A bíróság által megállapított tényállás szerint egy budapesti ingatlan a felperes és az I. r. alperesi érdekelt közös tulajdonában áll. Az ingatlanon külön bejárattal rendelkező kétlakásos családi ház található, amelyeknek a hátsókert beépítését követően kialakult mérete az 1982. április 26-án záradékolt építési engedélyezési terv szerint 6 méter. Az ingatlan hátsókerti részén, építési helyen kívül, 10 évet meghaladóan egy fémvázaz, üvegszerkezettel fedett télikert épült, kapcsolódva a lakóépülethez, 1 méterre csökkentve a hátsókert méretét. A felperes 2020-ban az üvegszerkezeten belül szakaszosan téglafalazatot épített ki, majd az egyes falszakaszok elkészültével a teljes meglévő télikert szerkezetét elbontotta.
- [3] Az alperes kormányhivatal – bejelentésre – 2020. október 2-án az ingatlanon hatósági ellenőrzést tartott. Ennek eredményeként 2020. november 20-án határozatával kötelezte a felperest a hátsókerti épületbővítés elbontásával a kivitelezés megkezdése előtti állapot visszaállítására, a szabálytalan építési terület bekerítésére, a balesetveszély elhárítása érdekében szükséges intézkedések

megtételére. Felhívta a felperes figyelmét arra is, hogy a hátsókertben az elbontott télikertet nem építheti vissza.

- [4] A felperes az alperes határozatával szemben keresetet terjesztett elő, melyet a Fővárosi Törvényszék elutasított.
- [5] A felperes felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria a Fővárosi Törvényszék ítéletét hatályában fenntartotta.
- [6] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel hangsúlyozza, hogy az alperes ugyan bejelentés nyomán, de hivatalból folytatott le eljárást. A bejelentés következtében az alperes építésfelügyeleti ellenőrzést („szemlét”) tartott. Az ellenőrzés során tapasztaltak alapján tudja az építésfelügyeleti hatóság eldönteni, hogy szabálytalan-e az építkezés, az eljárás megindítása szükséges-e. A Kúria Kfv.III.37.625/2017/10. számú ítéletében az egyértelmű fogalomhasználat érdekében utalt arra, hogy a hatóságok – mint, ahogy jelen ügyben is – bizonyos értelemben szinonimaként használják a helyszíni szemle és az ellenőrzés fogalmakat. Valójában azonban jelen esetben hivatalból indult az ügy. Az elsőfokú építésfelügyeleti hatóság ellenőrzést rendelt el és ellenőrzési jegyzőkönyvet vett fel, melyben rögzítette a feltárt szabálytalanságot. Ellenben a szoros értelemben vett „helyszíni szemle” a már folyamatban lévő eljárásokban lefolytatható bizonyítási cselekmény. Így az ellenőrzéssel kapcsolatosan fel sem merülhetett a helyszíni szemle körében hivatkozott felperesi jogsérelem. Amennyiben az megállapítható lenne, az az ügy érdemére kihatással nem bírna.
- [7] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 43. § (1) bekezdéséből következően a felperesnek legkésőbb a keresetindítási határidő elteltéig előadott kereseti indokai határozzák meg a közigazgatási per irányát, a bíróság jogszerűségi vizsgálatának kereteit. A felperes azon érve, hogy a Budapest Főváros II. Kerületi Önkormányzat Képviselő-testületének építési szabályzatáról szóló 28/2019. (XI. 27.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: KÉSZ) rendelkezéseit az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, csak a keresetlevél előterjesztésére nyitva álló határidő elteltét követően, a per során előterjesztett nyilatkozatokban jelent meg, ennél fogva ennek értékelésére az elsőfokú bíróságnak nem volt lehetősége, az tiltott keresetkiterjesztésnek minősült. Ezen felvetések jogi értékelésébe a Kúria sem bocsátkozhatott.
- [8] A felperes felülvizsgálati kérelmét arra alapította, hogy a 10 évet meghaladóan felépített télikert nem melléképület, nem önálló épületrész, az a korábbi épület statikailag egybeépült része, így egységesen kezelendő. A rendelkezésre álló iratok – az 1982. április 26-án záradékolt építési engedélyezési terv – szerint azonban az ingatlanon egy külön bejárattal rendelkező kétlakásos családi ház állhat 6 m mélységű hátsókerttel. Azt a felperes sem vitatta, hogy ezt követően történt a hátsókert részen, építési helyen kívül 10 évet meghaladóan egy fémváz, üvegszerkezettel fedett rész építése, kapcsolódva a lakóépülethez, 1 m-re csökkentve

a hátsókert méretét. Majd a felperes 2020-ban ezen üvegszerkezeten belül szakaszosan téglafalazatot épített ki, az egyes falszakaszok elkészültével a teljes meglévő üvegszerkezetet elbontotta.

- [9] A Kúria hangsúlyozza, hogy annak eldöntése, hogy a felperes által elvégzett építési tevékenység átalakításnak vagy bővítésnek minősül-e, jelen perben megállapított tényállás és a felek nyilatkozatai ismeretében jogkérdés, amelynek eldöntésekor a közigazgatási bíróságnak a perben rendelkezésre álló bizonyítékokra kellett figyelemmel lennie.
- [10] Az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK) 1. számú melléklet 8. pontja határozza meg az átalakítást, 17. pontja pedig a bővítést. A Kúria gyakorlata szerint az átalakítás és a bővítés csak meglévő épületekhez képest értelmezhető (Kfv.III.37.265/2016/6.) A Kúria döntésében még arra is kitért, hogy még a visszabontás után megmaradó falrészletek sem minősülnek épületnek, így azok átalakítása, bővítése nem lehetséges. Jelen esetben az ingatlanon egy külön bejárattal rendelkező kétlakásos családi ház állt, amelyhez épített épületrész üvegfalazatát a felperes visszabontotta és annak helyére téglafalazatot emelt.
- [11] A kétlakásos lakóépülethez viszonyítva a felperes részéről 2020-ban végzett építési munka bővítésnek minősül, hiszen az által az építmény térfogata növekedett. Az üvegfal lebontásával a korábbi épületrész megszűnt, annak átalakítása nem értelmezhető. Ezen jogértelmezést támasztja alá a Kúria Kfv.III.37.158/2014/5. számú döntése is.
- [12] A felperes okfejtésével szemben az elsőfokú bíróság nem új építésnek, hanem az alperessel megegyezően bővítésnek minősítette az építési tevékenységet. A bővítés nyilvánvalóan építési tevékenységgel valósult meg. Nincs jelentősége annak, hogy szakaszosan, milyen sorrendben végezte el a felperes az építési munkákat, mert az eredeti épületből megmaradó részek határozzák meg a minősítést. A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott és az OTÉK 1. számú melléklet 63. pontjában definiált korszerűsítés fogalmának nem feleltethető meg a felperesi építkezés, hiszen az kizárólag meglévő építmény, építményrész, önálló rendeltetési egység, helyiség rendeltetésszerű és biztonságos használatra alkalmasságának javítása, használati értékének, teljesítőképességének, üzembiztonságának növelése érdekében végzett építési tevékenység lehet.
- [13] Hangsúlyozza a Kúria, nem annak van jelentősége, hogy az építés bővítésnek vagy átalakításnak minősül-e, hanem annak, hogy a hátsókertre vonatkozó előírások be nem tartása okán jogszerűtlen volt-e annak elhelyezése.
- [14] Miután a Kúria a felperes álláspontjával szemben nem átalakításnak minősítette a megvalósított építési kivitelezési tevékenységet, ekként az engedély és bejelentés hiányának értékelése körében tett felperesi – átalakításra vonatkozó – érvek sem foghattak helyt.

- [15] Az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Éhe.) 58. § (4) bekezdés *a*) és *b*) pontja, az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 33/A. § és 48. §-aiból látható, hogy még az engedély és bejelentés nélkül végezhető építési tevékenységnél is vizsgálni kell, hogy a megvalósított tevékenység az építési jogszabályi rendelkezéseknek megfelel-e. Habár a felperes 10 éven túli építkezése a télikert bontására kötelezést nem tette lehetővé, annak önkéntes elbontásával a felperes nem szerzett újabb jogot építési tevékenység és ezáltal bővítés elvégzésére. Ez következik a Kúria Kfv. II.37.431/2012/10. számú döntéséből is.
- [16] Az OTÉK 35. § (4) bekezdésének szabálya értelemszerűen vonatkozik a bővítésre, hiszen a bővítéssel változhat az elő-, oldal-, és hátsókert mérete, ami jelen esetben bekövetkezett.
- [17] Ténykérdés tehát, hogy egy szabálytalanul megépített és fennmaradási engedéllyel sem fenntartható épületbővítésről van szó, amihez a tulajdonostárs igazoltan nem adta hozzájárulását. Utalt e körben a Kúria arra is, hogy mind az Éhe. 65. § (1) bekezdés *d*) pontja, mind az építőipari kivitelezési tevékenységről szóló 191/2009. (IX. 15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 3. § (2a) bekezdése a tulajdonostárs kifejezett nyilatkozatának csatolását írja elő. Ezt pedig egy leírt hangfelvétel nem pótolhatja. Ilyen nyilatkozatot a felperes a per során nem szolgáltatott.
- [18] Összegezve megállapítható, hogy az építkezésre építési helyen kívül az OTÉK előírásait sértve került sor. Szerzett jog hiányában az alperesnek a hátsókeri épületbővítés elbontásáról kellett rendelkeznie.
- [19] Végezetül rámutat a Kúria, a felperes által hivatkozott kúriai döntések – eltérő tényállás okán – nem támasztják alá a felperes érveit, éppen ellenkezőleg, azok az elsőfokú bíróság jogértelmezését igazolják.
- [20] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [21] 1.2. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a bírósági ítéletek és a közigazgatási határozat alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, a bíróság új eljárásra utasítását, valamint a döntések végrehajtásának felfüggesztését kérte, mert azok véleménye szerint sértik az Alaptörvény és az emberi jogok európai egyezményének több cikkét.
- [22] Az indítványozó szerint a Kúria ítélete *contra legem*, logikátlan és tényekkel ellentétes indokolást és döntést tartalmaz, ami sérti az Alaptörvény R. cikk (2) bekezdését, a XIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tulajdonhoz való jogot, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot. Álláspontja szerint a hatóság és a bíróságok nem teljesítették az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. §-ában szabályozott tényállás tisztázási kötelezettségüket. A Kúria figyelmen kívül

hagyta és nem vizsgálta az érintett ingatlanra vonatkozó hátsókert távolság megfelelőségét megállapító építési szabályokat, az OTÉK 35. § (4) bekezdését és a KÉSZ-t.

- [23] Az indítványozó szerint a Kúriának a Kp. 43. § (1) bekezdésére való hivatkozása, mely szerint a KÉSZ-ben taglalt megfelelőséget nem veheti figyelembe, mert az csak a keresetlevél előterjesztésére nyitva álló határidő elteltét követően, a per során előterjesztett nyilatkozatokban jelent meg logikátlan, iratellenes és *contra legem* jogalkalmazás.
- [24] Az indítványozó szerint a Kúria indokolásával ellentétesen az általa végzett építési munka az OTÉK 1. melléklet 36. pontja szerint felújításnak és nem bővítésnek minősül. Álláspontja szerint azzal, hogy az üvegszerkezeten belül szakaszosan téglafalazatot épített ki, az egyes falszakaszok elkészültével a teljes meglévő üvegszerkezetet elbontotta azt jelenti, hogy az eredeti épületen belül történt építési tevékenység felújítás vagy átalakítás, hiszen az építmény térfogata nem növekedett. A Kúria ítélete tehát önkényes jogértelmezés eredménye.
- [25] Az indítványozó sérelmezte, hogy a Kúria nem foglalkozott az általa felhozott kúriai döntésekkel és azt állapította meg, hogy ezek az eltérő tényállás okán nem támasztják alá az érveit, éppen ellenkezőleg, azok az elsőfokú bíróság jogértelmezését igazolják.
- [26] Az indítványozó kifogásolta, hogy a Kúria az épület elhelyezésének jogszerűtlenségét vizsgálta, miközben az elhelyezés új épületre vonatkozik, a tárgybeli épület pedig 40 éve, a télikert 10 éve adott helyen áll. A Kúria logikátlan érvelést fejtett ki arra vonatkozóan, hogy miért szabálytalan az építési munkálat, miközben ehhez a KÉSZ-ben található kritériumokat nem vizsgálta.
- [27] A Kúriának a bővítésre, a felújításra és az átalakításra adott értelmezése ellentétes a hatályos jogszabályokkal. A Kúria nem vizsgálta sem az OTÉK, sem a KÉSZ szabályait, ami alapján az épületen belül történő falak felépítése kizárja a térfogatnövekedést. Az indokolás önellentmondásos és ellentétes a tényekkel.
- [28] Logikátlan a Kúriának azon megállapítása is, hogy a szemle nem is szemle, hanem csak ellenőrzés. A Kúria nem vette figyelembe, hogy a hatóság megszegte az erre vonatkozó szabályokat és nem hívta fel őt az Ákr. 48. § (1) és (3) bekezdése, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 1:5. §-a alapján a tulajdonostárs jognyilatkozatának pótlására. Álláspontja szerint a tulajdonosi hozzájárulás hiánya nem jelent olyan mértékű szabálytalanságot, amely alapján bontási határozatot lehet elrendelni.
- [29] Összességében megállapítható, hogy a Kúria nem vette figyelembe a KÉSZ 32. § (2) bekezdését, *contra legem* alkalmazta és értelmezte az Ákr. 48. § (1) és (3) bekezdését, 62. §-át, 68. §-át, az OTÉK 35. § (4) bekezdését, 1. melléklet 8., 15., 36. pontját, a Kp. 43. § (1) bekezdését és a KÉSZ 32. § (2) bekezdés a) pontját.

- [30] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [31] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz határidőben érkezett és azt a benyújtásra jogosult és érintett nyújtotta be jogorvoslati jogának kimerítését követően.
- [32] A befogadhatóság további feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság az alábbi következtetésekre jutott.
- [33] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján csak az Alaptörvényben biztosított jogok védelmének eszköze. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény megsértett rendelkezéseként jelölte meg az R) cikk (2) bekezdését. Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy az Alaptörvény hivatkozott rendelkezése nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak, a felhívott alaptörvényi rendelkezés címzettje nem az indítványozó, nem biztosítanak számára jogot, ezért alkotmányjogi panaszt sem lehet közvetlenül ezekre alapítani. Ezért az utalt alaptörvényi rendelkezésekkel összefüggésben érdemi vizsgálat lefolytatásának nincs helye. {3386/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [14]}
- [34] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének *b)* pontja alapján az indítványnak az alkotmányjogi panasz esetén meg kell határoznia az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, az *e)* pontja értelmében pedig nem elegendő az Alaptörvény egyes rendelkezéseire hivatkozni, az indítványban meg kell indokolni, hogy az Alaptörvény egyes felhívott rendelkezéseit a megsemmisíteni kért döntés miatt és mennyiben sérti. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében meghatározott feltételeknek, mert az Alaptörvény VI. cikk (1)-(2) bekezdésével összefüggésben nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást, érdemben elbírálnak érvelést arra vonatkozóan, hogy a támadott ítélet miként sérti ezt az Alaptörvényben biztosított jogot. Az Alkotmánybíróság ezért ezen alaptörvényi rendelkezések vonatkozásában nem folytatott le érdemi vizsgálatot {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}.
- [35] Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [36] Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozott. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése nem a bírósági eljárásra, hanem a közigazgatási hatósági eljárásra vonatkozik. Mivel azonban az indítvány a bíróság eljárásával és döntésével kapcsolatban tartalmaz indokokat a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére vonatkozóan, ezért az Alkotmánybíróság ezt az indítványi elemet tartalma

szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét állító indítványi elemként bírálta el {3178/2019. (VII. 10.) AB végzés, Indokolás [39]}.

- [37] Az Alkotmánybíróság az indítványozónak az Alaptörvény a XIII. cikk (1) bekezdésével a tulajdonhoz való joggal és a XXVIII. cikk (1) bekezdésével, a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben előadott érveivel kapcsolatban a következőket állapította meg.
- [38] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon. {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]} A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat. {3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [20]}
- [39] Az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben nem zárta ki, hogy a *contra legem* jogalkalmazás kivételes esetben, a bírói jogértelmezés kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibája miatt a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmének a megállapíthatóságára vezessen {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [21]–[29]; 3295/2019. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [37]–[40]}. A jelen ügyben azonban ilyen kivételes, érdemi vizsgálatra okot adó körülmény nem merült fel. Önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági ítélet érvelését tévesnek tartja, nem alkotmányossági kérdés.
- [40] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza valójában a bírósági döntés felülbírálatára irányul. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozó panasza egészében nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkozik, az eljáró bíróság tényállás-megállapításának, bizonyítékértékelésének, valamint jogértelmezésének és jogalkalmazásának helytállóságát vitatja és a támadott ítéletben foglalt döntést magát, annak hátrányos

voltát tekinti alapjogi sérelemnek a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében.

[41] Mindezek alapján az indítványozó által az alkotmányjogi panaszban felvetett aggályok a támadott bírói döntés érdemi alkotmányossági vizsgálatát nem teszik lehetővé, mert az indítvány nem tartalmaz olyan érvet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését.

[42] 3. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 27. § a) pontjában, 52. § (1b) bekezdésében és 29. §-ában meghatározott törvényi feltételeknek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2023. május 9.

Dr. Sulyok Tamás s.k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s.k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s.k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s.k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s.k.,
alkotmánybíró